

Millenium

90 åkte jag greyhound, nu far jag genom mitt eget land i en swebus, 97 års modell
jag har sålt mina saker, jag är trött på skiten, förbannad och sliten
världen är stor och jag är liten

jag har tagit min examen i ekonomi, jag har sätt om mitt hus och vårdat mitt yttre, men
vad hjälper det, när det här landet bryr sig mer om ja eller nej till emu eller en bagatell
granskad av ku

jag menar vad är kapitalet mot solidaritet och rättvisa man behöver inte vara en
socialist för att ha ideal och när persson ryter till och björk säger vet hut stänger jag av
min teve och går ut

Och i kiosken inne i centrum jobbar en kosovo alban som får finna sig i att kallas
konsum banan, jag köper en tidning och slänger några ord om balkan. är freden nära ?
och kvällstidningarna skvallrar om kändisar och jackie är på turné med sina hakkors
vänner

jag ber till gud, fader vår, gud som haver , vad gör man med de som har blod på sina
händer ? tala om när det vänder

lyckan kommer lyckan går, den som roffar åt sig han får
Människor har raseri och jag vet inte själv hur jag mår, vem orkar bry sig över folket i
kosovo
och även jag bryter samman, jag är feg, jag är rädd, jag tror inte längre på min idé

millenium

jag har inget längre att ge

millenum

men den som lever han skall se

millenium

bara tvåhundrafemtondagar kvar

Min ångest drev mig ut på vägen igen, jag klev ombord i lilla paris
en slumrande småstad i moll
för att åka någon stans där man hade bättre koll, där man kunde börja om från noll, där
det inte i misslyckande gått troll

Jag har sätt dessa vägar, smakat på dessa mil, funderat på livet och bett busschaffören
byta fil, men det har inte gått bättre, så vad det här landet behöver är ingen ny deal,
räcker ta bort denna kil

som bromsar hjulen, skiljer oss människor, och får folk att tror att makt täpper till
högljudda trutar
som skiljer länder, som skiljer kvinna och man och framkallat ett tusenskifte i panik

i sundsvall härjar tristessen, jag tar paus en timma från resande och går på kafé

köper en fralla och te och suger på en idé, funderar på livskvalité
vad är dé

och vid bordet brevid sitter en kvinna som påstår sig vara militantvegan och trots att
jag är animal och knappt äter grönt, säger jag att jag är likadan, och vild som dingis
khan

för ibland är lustens makter, starkare än förståndet, man gör vad som helst för ett knull
eller man gör vad som helst för att få tyst på tjatet, få tyst på kampen ingen orkar
längre stå emot

millenium

Byggarna åker till Norge och norrmännen bygger upp Sverige med köpmarknader
och jag är skeptsisk förståss, men är trött på att slåss, det är inte vi och dom utan oss,
förståss

i natt kommer jag vara vaken, jag skall sitta här och stirra som en uggle i natten, jag
vill se en ny dag gry, och dimma över vatten, jag skall be om att få tillbaka kraften

jag skall be för kosovo, offren och mördarna, t o m jackie och hans avskum till pack
och systrarna som lämnar akuten i vrede och utlänningarna som konoliserar mitt land

millenium